

grænserne, og som har netværk rundt omkring og kan slå ned hvor som helst i verden.

Det der med at dræbe civile uskyldige er simpelt hen ikke nok, for det tager jo også folk med, der ganske almindeligt er vanvittige masse mordere, og de kan jo under alle omstændigheder blive dømt for deres gerninger. Det skal de jo naturligvis, og de bliver så dømt til anbringelse på en institution eller dømt til fængsel på livstid, og nogle steder i verden kan de selvfølgelig også blive dødsdømt, hvor den slags kan finde sted.

Men det med at dræbe uskyldige civile er efter min opfattelse ikke en præcis beskrivelse af terrorismebegrebet, for terrorismebegrebet handler om organisering, om indsamling, om planlægning på tværs af landegrænser, et supranationalt netværk kan man sige, og det er det, der er det uhyggelige. Det er det, der skaber utryghed i hele verdenssamfundet og ikke disse her enkeltstående vanvittige personer, som kaster sig over nogle ganske uskyldige landsbyboere eller folk, der er på udflugt eller sådan noget.

Til sidst vil jeg sige til fru Sandy Brinck: Vi har udsendt afgørelsen om, hvordan vi skal definere terrorisme, fordi vi har haft problemet på vores bord i mange år. Vi har haft det i europaudvalgssammenhæng, vi har haft det i Europarådet, vi har haft det andre steder, fordi vi jo har haft terrorisme inde på livet i Europa med ETA, IRA og andre organisationer, som har spredt skræk og rædsel i de lande, hvor de har opereret. Vi har hele tiden haft vanskelighederne med, hvordan vi skal afgrænse denne aktivitet, hvordan vi skal definere terrorisme.

Nu har vi fået anledningen efter terrorangrebet i USA, og derfor siger vi, at det her er et skridt på vejen til at få en fælles international forståelse af, hvad terrorisme er, og derfor er det her et fremskridt. Ja, det er vi glade for fra radikal side. Selvfølgelig er vi ikke tilfredse med alle aspekter af det, men vi har prøvet at løse en opgave, og jeg synes, vi er kommet et stykke ad vejen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Altså dernede hvor jeg sad, lød det, som om fru Elisabeth Arnold sagde, at det, jeg sagde, var vedkommende, selv når jeg var fuld, men det må da være en misforståelse. (*Munterhed*). Det er jeg altså ikke nu, det vil jeg godt lige have lov at understrege.

Men bortset fra det kan den indvending, som fru Elisabeth Arnold kommer med i forhold til den terrordefinition, jo præcis lige så godt bruges i forhold til den terrordefinition, som fru Elisabeth Arnold støtter. Og derfor er der ingen grund til at fortsætte den diskussion om definitionen, for den kan vi ikke rigtig blive enige om. Den er vi uenige om, og det skal understreges, at vi er uenige om den, og at den debat vil fortsætte.

Det, vi bare har prøvet med de her korte bemærkninger, er at få afklaret, om fru Elisabeth Arnold vil anerkende, at den definition, vi har givet, ligger inden for rammerne af, hvad man kan give af definition, der kan accepteres. Det er det eneste, vi har bedt om at få bekræftet.

Vi beder ikke fru Elisabeth Arnold om at synes, at den definition, vi er kommet med, er den bedste, eller at den er bedre end den, der ligger, vi beder bare om at få en klar melding om, at den selvfølgelig kan anerkendes som en definition.

Kl. 11.05

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Elisabeth Arnold. Vi må hellere få afkræftet hr. Søren Søndergaards påtale.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal bringe en eventuel misforståelse ud af verden. Hvis hr. Søren Søndergaard gerne vil høre den ros, jeg uddelte til ham, én gang til, så vil jeg sige, at jeg anser hr. Søren Søndergaard for at være en af de mest seriøse, hårdtarbejdende og velbegavede personer i denne sal, også når den var fuld – ikke når *han* var fuld.

Det er selvfølgelig nemt nok at sige, at blandt de få medlemmer, der er til stede i salen i dag, er hr. Søren Søndergaard en af de mest lysende begavelser. Jeg mener faktisk også, at hr. Søren Søndergaard er det, når salen er fuld, så det var en stor ros til hr. Søren Søndergaard og har ikke noget at gøre med hr. Søren Søndergaards fysiske habitus eller hans tilstand senere på dagen, eller hvornår det nu måtte være, senere i weekenden foran skærmen måske, hvem ved.

Men til det seriøse spørgsmål om den definition, som OSCE arbejder med. For mig at se er den store fordel ved den definition, vi har beskrevet i betækningsbidraget til L 35, at det er en definition, som vi i hvert fald i en stor landekreds er enige om. EU-landene er enige om den definition, og det betyder altså noget for det in-